

Jana Spekhorstová

I. Kategorie

1. místo

Básně psané pod heslem **91019 herectví/bojiště/nelžitřeba/zase/diskuse/vzácné chvílky/to/zápalky/u táboráku** jsou krátké, zvukomalebné texty, které dokážou navodit atmosféru, vůni, pocit sdílené intimity. Rytmus jednotlivých veršů v accelerando slov končí příjemným uvolněním, autor/ka nám dává čas, verše vstřebat.

Jazyk, který používá je moderní, nekomplikovaný a přitom pregnantní.

„Míjíme se jako střely z tanků“ (bojiště)

„Slova se mění v ostré bodavé střepy“ (diskuse)

Jinde se nebojí použít „banální spojení“, které však svým zasazením dokreslí atmosféru celé básně:

„záříš jako sluníčko“ (to)

Bohužel se autor/ka nevyhnul i otřepaným frázím typu:

„ kde král má svou královnu“ (zápalky)

„život s námi hraje divadlo“ (herectví)

„lod' bez kapitána“ (nelži)

Celkově jsou to ale verše velmi povedené, zajímavé, čtenář bezděky hledá další stránku. Potenciál autora/ky poté co začne více věřit svým vlastním slovním hříčkám, představám a opustí konvenční básnická spojení, zdá se mi ze všech prací dodaných v této I.kategorii největší, proto 1.místo.

2. místo neuděleno

3.místo a)

Básně psané pod heslem **1874uR00514nB3: frigidní a tvrdohlavá/Ve městě je vrah!/Ona/Domácí násilí/"Nemilovat"/Deník/Sebevražda**

- jsou delší básně psané jednak volným veršem ale i veršem sdruženým (tuto snahu oceňuji). Autor/ka je, zdá se, ovlivněna především dekadencí s prvky erotična, smrti i egocentrismu. Což může být i na škodu, protože pak autorovi uniká i podstata tématu:

„Domácí násilí

*„Ozvěny ve stěnách našeho domu
pošeptaly mi, že schyluje se k tomu,
že nějaká špína našla se zas na mě
a ty na mě brzy vztáhneš svoje dlaně*

...

*povídaly vlaštovky si na okapech,
že je to má škoda a můj pech,
že jsem téhle rodině jen na přítěž,
a tak jsem se přihlásil na soutěž“*

Rytmus i kvalita jednotlivých veršů bohužel kolísá, od vydařených:

*„Kdo je tu vrah,
se jen tak nepozná
Může být můj kámoš,
soused nebo princezna“*

až po zbytečně zdlouhavé či nesrozumitelné.

Pro těch pár povedených (Ve městě je vrah!, Nemilovat, Sebevražda) jsem umístila verše tohoto autora na 3.místo v I.kategorii.

3. místo b)

Básně psané pod heslem **Sitarista1984: záдумčivost/v hlavě/sebevědomí a jeho poruchy/heroin/platonický/-** jedná se zde o delší básně, volný verš, které pracují s prvky impresionismu, obsahují melancholii až patos, snaží se zachytit – subjektivně- okamžik. Rytmus jednotlivých veršů bohužel kolísá, autor není schopen udržet dynamiku i přes delší obsahovou linku, kterou si ovšem dobrovolně zvolil. Myšlenky mu utíkají a tříští se do méně srozumitelného celku. Takže na jedné straně máme velmi podařené verše:

*„doktor mi na zmatení předepsal
citronovou šťávu
v zimě ji беру ven
procházka jí prospěje
a já mám zmrzlinu“*

*“nad hlavou mi krouží miliony malých letadel
sypou na mě zlatý prach“*

Na straně druhé banality typu:

*„jsem jako ta konzerva
kdysi ve mně něco bylo
ale už je to dávno pryč
a teď
jsem ve smetí
jako neobyčejný odpad“*

*„tu díru v hrudi vyplním
špinavými penězi
a luxusními vozidly“*

*„Jste v pořádku“slyšel jsem
ale když jsem zvedl oči
viděl jsem jenom
rušnou ulici
s desítkami zaneprázdněných
ignorantů“*

Celkově jsou to verše zajímavé, které ovšem, subjektivně, po čase začnou nudit, protože jim chybí jednotná linka a katarze závěrem. Autora jsem umístila (3.místo v I.kategorii.

II. kategorie

1. místo

Básně psané pod heslem **Náměsíčník: Z deníku náměsíčníka/Nic to není/Pozimní žena/Podzim/.../Letní/Advent/Předjaří/.../Krajina snící** - jsou velmi povedené krátké básně psané veršem většinou vázaným – střídavým, sdruženým i obkročným- ale i veršem volným. Tento umožnil autorovi svobodně a velmi intenzivně popsat stav duše i světa, který vnímá, přesně v nejlepším duchu impresionismu.

*„Někdy se nad ránem
krajíně zdáme
a jako bychom doopravdy byli
rozčesáváme navzájem
své zcuchané obrysy.“ (Krajina snící)*

Básně tohoto autora obsahují jemnou melancholii, výrazně vykreslují okamžik, jsou zvukomalebné a některé nás vtáhnou do svého obrazu již během prvních pár veršů.

*„podzimní žena
ztracena
v listí po kotníky (Podzimní žena)*

Autor používá i nové, neotřelé metafory

„Na plechu v troubě, do řádků vykrájen hřích“ (Advent)

„V Bezpříčiní žijí nejhlubší stíny“ (...)

Prvky dekadence pak můžeme sledovat především ve dvou krátkých básních beze jména. Ostře pojmenovaný stav duše.

*„největší stesk bývá ten bez důvodů
Hustý, tmavý, zrádný lesní med“*

Celkově jsou to verše zajímavé, čtivé, nápadité, umístila jsem je na 1.místo v II.kategorii a pokud budou nakonec vyhodnoceny jako nejlepší, budu se těšit na sbírku tohoto autora i na případné ilustrace těchto obrazů složených ze slov.

2. místo

Básně psané pod heslem **RR1139394M V Ůlemiste/Psaní/Lekhost bytí/Pinot noir 2013/Listopad/Migrační/Ko au te awa. Ko au, te, awa/Kardiogram** vybočují zcela z hodnocených prací svou velmi zdařenou rytmikou, povedený vázaný verš přímo vybízí k zhudebnění. Malé zasněné, veselé šansony. Delší básně s rýmy v rytmu nás zavedou do nitra autora/ky i na známá či neznámá místa. Velmi oceňuji neotřepanost metafor:

„Dříve než se rozední

rozkrvácí na mé snění

zašiju se horkou nití“ (Lehkost bytí)

i lehkost veselých rýmů, s jakou autor/ka splétá verše do písniček:

„Listopadem podvečerem

V Ůlemiste nad jezerem

Proletělo hejno hvězd“ (V Ůlemiste)

Jinde nás nechává autor/ka nahlédnout do jeho nitra a přesto nám ponechává uklidňující odstup. Jsme pouhými pozorovateli.

„Dnes je mi křehko až malátno

A tak se natírám na plátno

V barvách se rozpouštím za svitu svíčky

Topím se v Rulandském

Polykám andělíčky.“ (Pinot noir 2013)

Bohužel se autor/ka nevyhnul ani zbytečným banalitám :

„brzy uvadnou kopretiny

Cos nechal rozkvést v mojí hlavě“ (Psaní)

„Dnes jsem vlčím mákem

Zítřka budu kopretinou.“

Příliš mnoho fauny ☺ Tohoto autora jsem umístila na 2. místo II.kategorie a doufám, že se mu/jí podaří najít i partáka, který povedené písňe doplní ještě hezčí melodií.

3. místo

Básně psané pod heslem **417: každý můj den noc/co nechám/šlapu si/našel jsem perličku/zlatokopka a sňatkový podvodník/kruhový dojezd/na prstech po čarách/na louce/nežaluj/na roládu do Elektry** - jsou povedené krátké básně psané veršem vázaným. Tento umožnil autorovi hru se slovy, hledání originality, pointy. Někdy je hledání povedené, jinde méně. Už první verš nás zaujme, překvapí:

*„netuším, zač je toho loket
(občas si pískám v kostele)
pro svůdnost loktů místních koket
každý můj den je neděle“ (každý můj den noc)*

Jinde nás osloví drsná upřímnost:

*„co nechám, lásko, tobě k vzteku?“
pár ztracených bot při útěku
dvě děcka, dluhů akorát..
a prošlý nápis: Mám tě rád!-
už není ani k breku...“ (co nechám)*

Bohužel ale celkový dojem zbytečně kazí manýrismus, snaha zaujmout za každou cenu. Spojená s plytkostí po chvíli nudí. Připomíná spíš nápisy na zdech v šatnách než básně. (příklady raději neuvádím) Přitom si myslím, že autor má talent a pokud opustí své pozérství a bude upřímně psát o svém „mrňavém štěstíčku“ i pochybách, může být velmi zajímavé, vydat se s ním na tuto cestu.

Tohoto autora jsem umístila na 3.místo v II.kategorii.